

القاء رسیدگی جنسی در تخمک تاس ماهی ایرانی (*Acipenser persicus*) با استفاده از

محیط کشت مصنوعی (محلول رینگر معمولی)

افشین قلیچی^۱، نور محمد مخدومی^۲ و سارا جرجانی^۳

^۱عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آزادشهر، کارشناس کارگاه تکثیر و پرورش ماهیان

خاویاری شهید مرجانی آق قلا، ^۳عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آزادشهر

*E-mail: af_ghelichi@yahoo.com

چکیده

از مسائل مهم برای تکثیر مصنوعی ماهیان خاویاری، انتخاب مولدین قادر به تولید گامت های رسیده با کیفیت بالا، پس از تحریک هورمونی است. در این تحقیق به بررسی توانایی فولیکولهای تاس ماهی ایرانی به صورت القاء GVBD در شرایط *in vitro* و در محیط کشت RM1 پرداخته شده است تا با مقایسه توانایی فولیکول ها جهت القاء GVBD در *in vitro* با توانایی فولیکولها در شرایط *in vivo*، شاخص مناسبی برای انتخاب مولدین مناسب ارائه شود. برای این منظور از ۹ قطعه مولد ماده تاس ماهی ایرانی (*Acipenser persicus*) در مجتمع تکثیر و پرورش ماهیان خاویاری شهید مرجانی گرگان، استفاده شد. هورمون پروژسترون درست قبل از کشت تخمک ها در *in vitro* به محیط کشت افزوده شد. نمونه گیری تخمک جهت کشت در *in vitro* و بررسی GVBD، قبل از عمل تزریق هورمونی جهت القاء تخم ریزی انجام شد. نمونه گیری از محیط کشت بعد از کشت تخمکها، در ۶ مرحله و هر ۶ ساعت یکبار صورت گرفت. وقوع یا عدم وقوع GVBD در تخمکها بررسی و برای گروه شاهد و نمونه هایی که GVBD در آنها روی نداده بود، میزان شاخص قطبیت هسته (PI) محاسبه شد. بررسی روند رسیدگی در محیط کشت نشان می دهد که شاخص قطبیت هسته (PI) در تخمکهای چهار مولد در زمان نمونه برداری دوم به صفر رسید و تا زمان نمونه برداری سوم GVBD رخ داد. شاخص قطبیت هسته در تخمکهای دو مولد نیز شانزده ساعت پس از کشت به صفر رسید. تا زمان نمونه برداری بعدی در اکثر تخمکها، GVBD رخ داده بود. بررسی نتایج حاصله در محیط *in vivo* مورد تاس ماهی ایرانی نشان داد که از ۹ مولد، تخمکهای هفت مولد اووله شده اند. در تخمکهای مولدین اخیر در محیط *in vitro* نیز تا زمان سوم نمونه برداری، GVBD رخ داده بود. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که روش بررسی رسیدگی نهایی تخمک بصورت *in vitro* برای انتخاب مولدین ماده تاس ماهی ایرانی نسبت به روش تعیین شاخص قطبیت هسته، توانایی بیشتری در تشخیص مولدین ماده آماده تخمکشی دارد.

واژه های کلیدی: تخمک، قره برون، محیط کشت، اوولاسیون

مقدمه

این ماهیان با شرایط محیطی سازگاری خوبی دارند و حتی در برخی موارد نسبت به ماهیان استخوانی حقیقی قابلیت تحمل بالاتری دارند. از جمله این سازگاریها می توان به محدوده وسیع دمای مورد نیاز جهت تخم ریزی، حفظ طولانی تر قابلیت باروری تخم و اسپرم در آب، قابلیت تحمل طیف وسیع شوری توسط بچه

ماهیان خاویاری از گونه های رودکوج بالارو نیمکره شمالی می باشند. مرور آمار صید سالانه تاس ماهیان در جهان بیانگر کاهش شدید آن در دهه های اخیر می باشد (۷).

ماهیان و دارا بودن طیف وسیع تغذیه ای و امان بودن از شکارچیان به علت داشتن صفحات استخوانی اشاره نمود (۳).

تاس ماهیان در دریای خزر، جهت کمک به حفظ و افزایش ذخایر به طریقه مصنوعی مورد تکثیر و پرورش قرار گرفته و بچه ماهیان آن در رودخانه‌های منتهی به دریا رهاسازی می‌شوند (۲). تاس ماهی ایرانی (قره‌برون) (۸) یکی از گونه‌های مهم اقتصادی حوضه جنوبی دریای خزر است که برای تخم ریزی طبیعی به رودخانه‌های حوزه جنوبی خزر مهاجرت می‌کند (۲).

با وجود اهمیت بیولوژیک، اکولوژیک و اقتصادی ماهیان خاویاری، مطالعات انجام شده پیرامون ساختارهای فیزیولوژیک آنها به ویژه از نقطه نظر تولید مثلی کافی نیست (۸).

با رایج شدن روش استفاده از ماهیان مولد که موقعیت هسته تخمک (GV) آنها مناسب باشد، مشکلات جدیدی ظاهر شد. با وجود مناسب بودن موقعیت هسته تخمک (GV) ماهیان مولد و استفاده از روش کار یکسان، مشاهده شده است کیفیت تکثیر مصنوعی، مسیر یکسانی را طی نمی‌کنند و اختلاف فاحشی در درصد لقاح، درصد تلفات مراحل انکوباسیون و اولیه لاروی وجود دارد (۲).

از مسائل مهم تکثیر ماهیان خاویاری، انتخاب مولدینی که قادر به تولید گامت‌های رسیده با کیفیت بالا، پس از تحریک هورمونی باشند، است. رسیدگی نهایی تخمک در آزمایشگاه (FOM) (*in vitro*) به‌عنوان روش خوبی برای این کار مطرح می‌باشد (۵). رسیدگی نهایی تخمک بوسیله سه واسطه اصلی (گنادوتروپین، هورمون القاء‌کننده رسیدگی نهایی و عامل ارتقاءدهنده رسیدگی نهایی) تنظیم می‌شود (۷ و ۹).

انتخاب بهتر مولدین، احتمال موفقیت تکثیر مصنوعی را افزایش می‌دهد. در نتیجه احتمال کاهش تولید لارو را به علت عدم جواب دهی مولدین غیر آماده کاهش می‌دهد و این امر به نوبه خود از تلفات بی‌مورد مراحل اولیه

تکاملی یعنی در زمان لقاح، انکوباسیون تخم و پرورش اولیه لاروی جلوگیری می‌کند. در این تحقیق به بررسی توانایی فولیکول‌های تاس ماهی ایرانی به صورت القاء رسیدگی جنسی در *in vitro* با محیط کشت رینگر معمولی (RM1) پرداخته شده است تا با مقایسه توانایی فولیکول‌ها در *in vitro* جهت القاء رسیدگی جنسی با توانایی فولیکول‌ها در *in vivo* شاخص مطمئن‌تری نسبت به روش تعیین شاخص قطیبت هسته (PI) برای انتخاب مولدین مناسب ارائه شود.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق از ۹ قطعه مولد ماده تاس ماهی ایرانی که از صیدگاه‌های جنوب شرق دریای خزر به مجتمع تکثیر و پرورش ماهیان خاویاری شهید مرجانی گرگان آورده شده بودند، استفاده شد. مولدین ماده وارد شده به کارگاه پس از اینکه ۲-۱ روز در حوض مولدین برای کاهش استرس وارده نگهداری شدند، تحت تزریق عصاره هیپوفیز قرار گرفتند تا تخمک‌گذاری در آنها صورت گیرد. میزان تزریق بر اساس درجه حرارت آب کارگاه تعیین گردید (۱). نمونه‌گیری تخمک جهت کشت در *in vitro* و بررسی درصد GVBD، قبل از عمل تزریق انجام شد. این کار بوسیله سوند فلزی مورد استفاده در کارگاه‌های تکثیر ماهیان خاویاری صورت گرفت. محل سوند زدن حدود چند سانتی‌متر (۱۰-۵) جلوتر از منفذ تناسلی بوده و این عمل چند بار تکرار می‌شد تا مقدار لازم تخمک بدست آید (۱۲۰ تا ۲۰۰ تخمک) حدود ۲۰ نمونه از این تخمک‌ها به‌عنوان شاهد داخل فرمالین ۱۰ درصد فیکس شده و بقیه، ابتدا با مقداری از محلول محیط کشت شستشو داده شد تا خون و دیگر مواد حفره تخمدانی جدا گردد. سپس تخمک‌های هر مولد (حدود ۶۰ تخمک) به‌طور جداگانه در ظرف محیط کشت حاوی هورمون پروژسترون که از قبل آماده شده بود، تقسیم و

کشت داده شد. ترکیب محیط کشت رینگر معمولی (۵) شامل مواد زیر بود:

NaCl - ۶/۵ گرم

KCl - ۲۵۰ میلی گرم

CaCl₂ - ۳۰۰ میلی گرم

NaHCO₃ - ۲۰۰ میلی گرم

به هر محیط کشت آنتی بیوتیک بصورت زیر اضافه شده بود:

- استریتومایسین ۲۵۰۰۰۰ واحد

- پنی سیلین ۵۰۰۰۰۰ واحد

مواد شیمیایی مورد نظر درست قبل از کشت و طبق فرمول، در آزمایشگاه ترکیب شدند و سپس به حجم یک لیتر با آب مقطر رسانده شد.

هورمون پروژسترون درست قبل از کشت تخمک‌ها در *in vitro* به کمک میکروسپلر به میزان ۱۰ میکروگرم در لیتر به محیط کشت افزوده شد. ظرف‌ها پس از بسته شدن درهای آنها درون حمام آب که جهت ثابت نگهداشتن دما (۱۶ درجه سانتی‌گراد) تهیه شده بود قرار گرفتند. بعد از کشت تخمک‌ها، جهت پیگیری روند تغییرات تخمک‌ها در ۶ مرحله و هر ۶ ساعت یکبار نمونه‌گیری از محیط کشت در یک زمان صورت گرفت. بطوری که در هر مرحله بطور میانگین ۸ تخمک بوسیله میکروسپلر برداشته شد. نمونه‌های گرفته شده بلافاصله با فرمالین ۱۰ درصد فیکس شدند.

برای تهیه برش از تخمک‌ها، ابتدا آنها را از فرمالین خارج نموده و داخل ظرف مسی مخصوص حاوی مقداری آب سالن انکوباسیون قرار داده و حداقل به مدت ۲ دقیقه جوشانده شد، سپس با بیرون ریختن آب جوش، تخمک‌ها را در پتری دیش گذاشته و بلافاصله آب سرد به آنها اضافه شد، تا نمونه‌ها سفت شده و برای برش آماده شوند. برای برش زدن بعد از مشخص کردن قطب حیوانی و گیاهی بوسیله اسکالپل از محور حیوانی گیاهی برش صورت گرفت.

حدود ۲۵-۲۰ ساعت پس از تزریق هورمونی مولدین ماده طبق منحنی دتلاف (۳) زمان رسیدگی تخمک‌ها مشخص می‌گردد، با بررسی کارشناسان برای انجام عمل تکثیر مصنوعی آماده شدند.

نمونه‌برداری تخمک‌ها برای بررسی *in vivo* قبل از عمل لقاح صورت گرفت و حدود ۲۰-۳۰ تخمک برای این منظور برداشت شده و در فرمالین ۴ درصد فیکس گردید. تخمک‌های برش خورده بعد از تنظیم در زیر استریواسکوپ میکرومتر دار مشاهده و بررسی شدند و وقوع یا عدم وقوع GVBD در آنها ثبت و برای گروه شاهد و نمونه‌هایی که GVBD در آنها روی نداده بود، میزان شاخص قطبیت هسته (PI) محاسبه شد.

برای مقایسه میانگین‌های مقدار GVBD در محیط‌های کشت و *in vivo* از آزمون *t-test* غیر جفتی استفاده شد. برای تعیین نرمال بودن داده‌ها از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف استفاده شد. آنالیز آنوای یک طرفه برای مقایسه تاثیر هورمون-محیط کشت و زمان‌های نمونه‌برداری بر پاسخ GVBD بکار رفت.

نتایج

نتایج حاصل از بررسی میزان تکامل تخمک‌ها در زمان‌های مختلف نمونه‌برداری در محیط کشت در مولدین مختلف قره برون بر اساس شاخص قطبیت هسته به شرح زیر بود:

- **مولد اول:** بررسی میزان تکامل تخمک‌ها نشان داد که در اولین زمان نمونه برداری (شش ساعت پس از کشت) میزان شاخص قطبیت هسته (PI) تا حد قابل توجهی کاهش یافته است که با میزان آن در ابتدای آزمایش اختلاف معنی داری داشت ($P < 0.05$). در زمان نمونه برداری دوم میزان PI به صفر رسید و در زمان سوم نمونه برداری GVBD رخ داد (نمودار ۱).

- **مولد دوم:** بررسی میزان تکامل تخمک‌ها نشان داد که در اولین زمان نمونه برداری میزان PI تا حد قابل توجهی

کاهش یافته است که با میزان آن در ابتدای آزمایش اختلاف معنی داری داشت ($P < 0/05$). روند کاهش PI تا دوازده ساعت پس از کشت نیز ادامه داشت. ولی با مقدار آن در زمان نمونه برداری دوم اختلاف معنی دار نداشت. میزان قطبیت هسته (PI) در سومین نمونه برداری به صفر رسید و در زمان چهارم نمونه برداری GVBD رخ داد (نمودار ۱).

- **مولد سوم:** بررسی میزان تکامل تخمک‌ها نشان داد که در اولین زمان نمونه برداری میزان قطبیت هسته (PI) تا حد قابل توجهی کاهش یافته است که با میزان آن در ابتدای آزمایش اختلاف معنی داری داشت ($P < 0/05$). در زمان نمونه برداری دوم میزان قطبیت هسته (PI) به صفر رسید و در زمان سوم نمونه برداری GVBD رخ داد (نمودار ۱).

- **مولد چهارم:** بررسی میزان تکامل تخمک‌ها نشان داد که در اولین زمان نمونه برداری میزان PI تا حد قابل توجهی کاهش یافت که با میزان آن در ابتدای آزمایش اختلاف معنی داری داشت ($P < 0/05$). روند کاهش PI تا دوازده ساعت پس از کشت نیز ادامه داشت، ولی با مقدار آن در زمان نمونه برداری اول اختلاف معنی دار نداشت. میزان PI در سومین نمونه برداری به صفر رسید و در زمان چهارم نمونه برداری GVBD رخ داد (نمودار ۱).

- **مولد پنجم:** بررسی میزان تکامل تخمک‌ها نشان داد که در اولین زمان نمونه برداری میزان PI تا حد قابل توجهی کاهش یافت که با میزان آن در ابتدای آزمایش اختلاف معنی داری داشت ($P < 0/05$). در زمان نمونه برداری دوم میزان PI به صفر رسید و در زمان سوم نمونه برداری GVBD رخ داد (نمودار ۱).

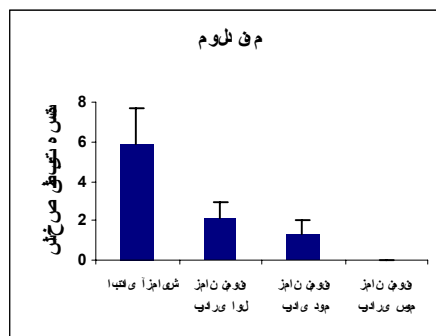
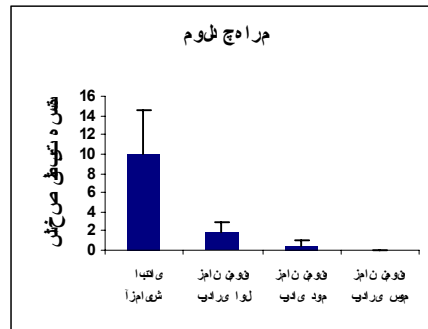
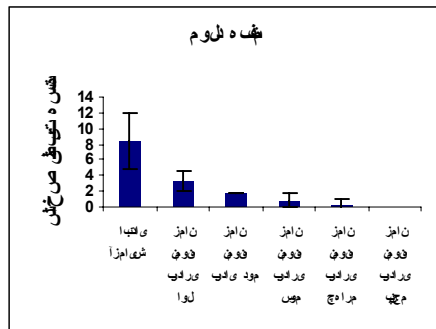
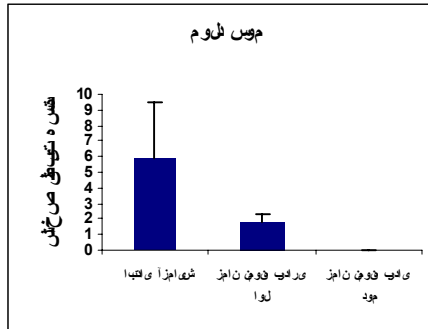
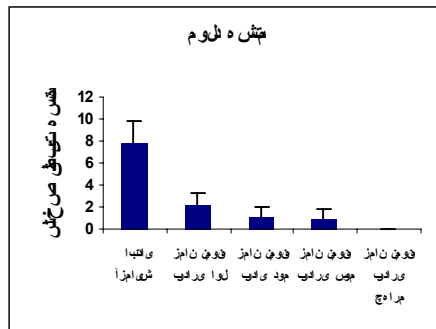
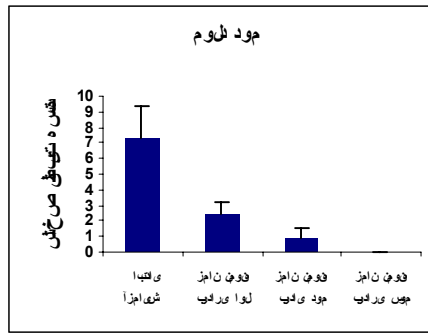
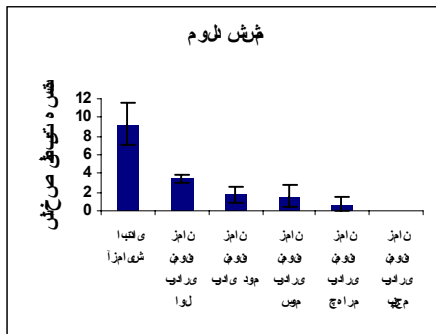
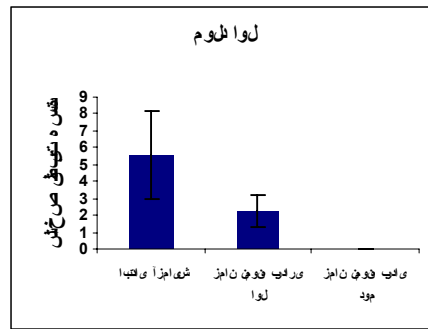
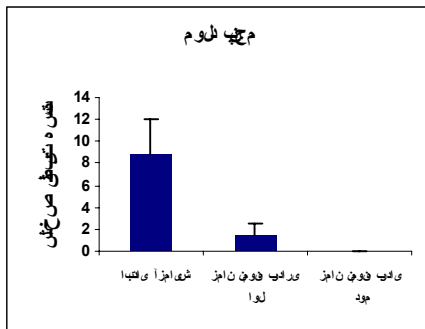
- **مولد ششم:** بررسی میزان تکامل تخمک‌ها نشان داد که در اولین زمان نمونه برداری میزان PI تا حد قابل توجهی کاهش یافته است که با میزان آن در ابتدای آزمایش اختلاف معنی داری داشت ($P < 0/05$). روند کاهش PI تا

سی ساعت پس از کشت نیز ادامه داشت، بطوری که مقادیر PI در زمان نمونه برداری اول و چهارم با یکدیگر اختلاف معنی دار داشت ($P < 0/05$). میزان PI در پنجمین نمونه برداری به صفر رسید و در زمان ششم نمونه برداری، GVBD رخ داد (نمودار ۱).

- **مولد هفتم:** بررسی میزان تکامل تخمک‌ها نشان داد که در اولین زمان نمونه برداری میزان PI کاهش یافت که با میزان آن در ابتدای آزمایش اختلاف معنی داری داشت ($P < 0/05$). روند کاهش PI تا سی ساعت پس از کشت نیز ادامه داشت، بطوری که مقادیر PI در زمان نمونه برداری اول با مقادیر آن در زمانهای سوم و چهارم اختلاف معنی دار داشت ($P < 0/05$). میزان PI در پنجمین نمونه برداری به صفر رسید و در زمان ششم نمونه برداری نیز، GVBD رخ داد (نمودار ۱).

- **مولد هشتم:** بررسی میزان تکامل تخمک‌ها نشان داد که در اولین زمان نمونه برداری میزان PI تا حد قابل توجهی کاهش یافته است که با میزان آن در ابتدای آزمایش اختلاف معنی داری داشت ($P < 0/05$). روند کاهش PI تا بیست و چهار ساعت پس از کشت نیز ادامه داشت، ولی مقادیر آن در زمانهای مختلف نمونه برداری اختلاف معنی دار با یکدیگر نداشتند. در زمان پنجم نمونه برداری، GVBD رخ داد (نمودار ۱).

- **مولد نهم:** بررسی میزان تکامل تخمک‌ها نشان داد که در اولین زمان نمونه برداری میزان PI تا حد قابل توجهی کاهش یافته است که با میزان آن در ابتدای آزمایش اختلاف معنی داری داشت ($P < 0/05$). روند کاهش PI تا دوازده ساعت پس از کشت نیز ادامه داشت، ولی با مقدار آن در زمان نمونه برداری اول اختلاف معنی دار نداشت. میزان PI در سومین نمونه برداری به صفر رسید و در زمان چهارم نمونه برداری GVBD رخ داد (نمودار ۱).

نمودار ۱- مقادیر شاخص قطبیت هسته در تخمک‌های ۹ مولد قره برون کشت شده در محیط RM1

بحث و نتیجه گیری

در این تحقیق رسیدگی تخمک‌های تاس ماهی ایران (قره برون) (*Acipenser persicus*) در محیط آزمایشگاهی (*in vitro*) مورد بررسی قرار گرفت و از محیط کشت RM1 در بررسی چگونگی رسیدگی تخمک‌ها استفاده گردید. بررسی نتایج حاصله نشان داد که از ۹ مولد بررسی شده، تخمک‌های هفت مولد اووله و از آنها تخمک‌های آماده لقاح، استحصال شد. بررسی روند رسیدگی در محیط‌های کشت نشان می‌دهد که شاخص قطبیت هسته (PI) در تخمک‌های مولدین یک، دو، سه و پنج در زمان نمونه برداری دوم به صفر رسید و تا زمان نمونه برداری سوم GVBD رخ داد. شاخص قطبیت هسته در تخمک‌های مولدین چهار و نه نیز شانزده ساعت پس از کشت به صفر رسیده و تا زمان نمونه برداری بعدی در اکثر تخمک‌ها، GVBD رخ داد.

Web و همکاران (۲۰۰۲a) توانایی استروئید پروژسترون (P4) را در القاء GVBD به میزان ۵۰ درصد، بیشتر از سایر استروئیدها دانستند. این یافته می‌تواند ما را به استفاده از هورمون‌های استروئیدی جهت بررسی رسیدگی در *in vitro* هدایت کند.

همچنین زمان وقوع GVBD در مولد هفت دیرتر از سایر مولدین روی داد. مولد هفت یکی از دو مولدی بود که تخمک‌های آن در محیط *in vivo* به رسیدگی نهایی نرسیده بود. احتمالاً این دو امر بی ارتباط با هم نمی‌باشد، زیرا میزان PI در ابتدای آزمایش تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نداشت. تحقیقات (۱۴) نیز نشان داد که میانه زمان رسیدگی نهایی (ET₅₀) بوسیله هورمون ۱۷آلفا، ۲۰بتا دی هیدروکسی پروژسترون به وضعیت مولدین بستگی دارد و میتواند معیار خوبی برای تشخیص مراحل رسیدگی ماده‌ها باشد. به نظر می‌رسد که این حالت نشأت گرفته از وضعیت فیزیولوژیکی فولیکولها و

مولدین باشد. از طرفی ممکن است شرایط فیزیولوژیکی مولدین به علت استرس‌های وارد شده، بر اوولاسیون تخمک‌ها تأثیر گذاشته باشد. بطوری‌که Williot و همکاران (۱۹۹۱) در بررسی‌های خود مشاهده نمودند، از دو مولدی که GVBD در آنها روی داده بود، تنها در یکی از آنها تخمک‌گذاری در پاسخ به هورمون تحریک کننده رخ داد و در مولد دیگر، تخمک‌گذاری در پاسخ به هورمون تحریک کننده روی نداد. به نظر (۵)، این عدم همبستگی‌ها بین *in vivo* و *in vitro* به علت شرایط نامساعد مولدین بوده است. بنابراین کیفیت تخمک‌ها ممکن است کاهش یابد، بدون اینکه صدمه قابل توجهی به سیستم پاسخ به هورمونی رسیدگی تخمک در ماهی وارد شود.

نتایج حاصله نشان داد که رابطه شاخص قطبیت هسته (PI) با GVBD روی داده در *in vitro* در محیط کشت معنی‌دار نبود. Williot و همکاران در مقایسه PI و GVBD القاء شده با ۱۷آلفا، ۲۰بتا دی هیدروکسی پروژسترون مشاهده نمودند که استفاده از شاخص قطبیت به تنهایی محدودیت دارد و کافی نیست و به عقیده ایشان، شاخص رسیدگی القاء شده در *in vitro* معیار بهتری نسبت به PI بوده و استفاده از این روش حدود ۸۰ درصد موفقیت در انتخاب مولد رسیده را بدست می‌دهد. در تحقیق حاضر از ۹ مولد قره برون تزریق شده، ۲ مولد اوولاسیون انجام ندادند، که این مولدین همان مولدینی بودند که GVBD پایینی در *in vitro* بدست آورده بودند.

نتایج این تحقیق و تحقیقات سایر محققین نشان می‌دهد که از پروژسترون بعنوان یک استروئید القاء کننده رسیدگی نهایی برای ارزیابی GVBD در *in vitro* می‌توان استفاده کرد. Webb و همکاران (۲۰۰۲b) نقش پتانسیلی ۱۱- داکسی کورتیزول، ۱۷، ۲۰بتا پروژسترون

و ۲۰ بتا-S و پروژسترون را بعنوان استروئیدهای القاء کننده رسیدگی نهایی *in vitro* برای انتخاب مولدین در تاس ماهیان پیشنهاد نمودند.

همچنین در شش ساعت اول، GVBD در تخمک‌های هیچ کدام از مولدین روی نداد. ولی از دوازده ساعت به بعد درصد تخمک‌هایی که در آنها GVBD رخ داده بود، افزایش یافت. این نتایج با یافته‌های Webb و همکاران (۲۰۰۲a) قابل مقایسه می باشد، که در طول شش ساعت انکوباسیون، بین شاهد و تیمارهای استروئیدی، به جزء در غلظت‌های بالای ۱۷ آلفا- ۲۰ بتا- دی هیدروکسی پروژسترون و پروژسترون اختلاف

معنی‌داری مشاهده نشده بود. در ۱۴ ساعت، به جزء ۱۱ بتا-OHPT که در تمام غلظت‌ها بی‌اثر بوده، بیشتر از ۸۰ درصد GVBD بوسیله تمام استروئیدها القاء شده بود و در ۲۲ ساعت، رسیدگی کامل در غلظت‌های مختلف تمام استروئیدها به غیر از ۱۱ بتا OHPT روی داده بود.

با توجه به نتایج این تحقیق، برای انتخاب مولدین ماده تاس ماهی ایرانی، روش بررسی رسیدگی نهایی تخمک (GVBD) بصورت *in vitro* می‌تواند روش مناسبی باشد. این روش نسبت به شاخص قطبیت هسته توانایی بیشتری در تشخیص مولدین ماده آماده تخم‌کشی دارد.

منابع

۱. کهنه شهری، م. و آذری تاکامی، ق. ۱۳۵۳. تکثیر مصنوعی و پرورش ماهیان خاویاری، انتشارات دانشگاه تهران، ۲۹۷ ص.
۲. نظری، ر.م. ۱۳۸۰. مطالعه ارتباط بین برخی ترکیبات بیوشیمیایی تخمک و سرم خون بامراحل رسیدگی جنسی در تاس ماهی ایرانی *Acipenser persicus* رساله دکتری (Ph.D.)، دانشگاه تربیت مدرس، ۸۳ ص.
3. Dettlaff, T.A., Ginsburg, A.S., and Schmalhausen, O.I. 1993. Sturgeon Fishes: Developmental Biology and Aquaculture. Springer-Verlag, 300 pp.
4. Goncharov, B.F., and Polupan, I.S. 1997. Stress affects the physiological state of sturgeon ovarian follicles and female reproductive potential. In: Abstracts 3rd of the International Symposium on Sturgeon. July 8-11/1997, Piacenza, Italy.
5. Goncharov, B.F. 2002. *In vitro* approach to studying the mechanisms of oocyte maturation in sturgeon: a review of fundamental and applied aspects. J. Appl. Ichthyol. 18: 368-374.
6. Holcik, J. 1989. The freshwater fishes of Europe, Vol. 1, Part II. Acipenseriformes. AULA-Verlag, Wiesbaden.
7. Nagahama, Y. 1987. 17 α , 20 β -dihydroxy-4-pregnen 3-one: a teleost maturation inducing hormone-Dev. Growth Differ. 29: 1-12.
8. Pelissero, C., and Lemenn, F. 1991. Evolution of sex steroid in males and first time maturing females of the Siberian sturgeon (*Acipenser baeri*) reared in a French fish farm. Acipenser Cemagref Pub 1.87.
9. Redding, I.M., and Paton, R. 1993. Reproductive physiology, In: The physiology of fishes. CRC Press. Boca Ration, 503-534.
10. Webb, M.A.H., Van Eenennaam, J.P. and Doroshov, S.I. 2000. Effects of steroid hormones on *in vitro* oocyte maturation in white sturgeon (*Acipenser transmontanus*). Fish Physiology and Biochemistry 23: 317-325.
11. Webb, M.A.H., Feist, G.W., Foster, E.P., Schreeck, C.B. and Fitzpatrick, Martin S. 2002a. Potential classification of sex and stage of gonadal maturity of wild white sturgeon using blood plasma indicators. Transactions of the American Fisheries Society, 131: 132-142.
12. Webb, M.A.H., Feist, G.W., Trant, J.M., Van Eenennaam, J.P., Fitzpatrick, M.S., Schreeck, C.B., and Serge Doroshov, I. 2002b. Ovarian steroidogenesis in white sturgeon (*Acipenser*

transmontanus) during oocyte maturation and induced ovulation. *General and Comparative Endocrinology* 129:27-38.

13. Williot, P., Burn, R., Rouault, T., and Rooryck, O. 1991. Management of female spawners of Siberian sturgeon, *Acipenser baeri* Brant: First results. In: P. Williot (Ed.) *Acipenser*, CEMAGREF Publ., Bordeaux, pp. 365-379.
14. Williot, P. 1997. Effects of incubation media on maturation of isolated ovarian follicles of Siberian sturgeon (*Acipenser baeri* Brandt) induced by sturgeon gonadotropic preparation or 17,20 dihydroxyprogesterone. *Comp. Biochem. Physiol. C*, 118: 285-293.

A.Ghelichi¹, N.M. Makhdomi² and S. Jorjani³

¹Faculty member of Islamic Azad University, Azadshahr Branch, ²Expert of Sturgeon culture center of Shahid Marjani, Agh-ghala, ³Faculty member of Islamic Azad University, Azadshahr Branch

*E-mail: af_ghelichi@yahoo.com

Abstract

One of the important problems for the sturgeon artificial reproduction is the selection of breeders able to produce high quality mature gametes after the hormonal stimulation. In this study, *in vitro* oocyte maturation using RM1 was considered. The intention was introducing a suitable index for choosing the breeders in order to compare follicle ability to be induced in *in vitro* GVBD with their ability in *in vivo* condition. To do this, 9 Persian sturgeon were studied in Shahid Marjani sturgeon propagation center. Right before oocyte cultivation, progesterone was added to culture medium. Oocyte sampling for cultivating in *in vitro*, and GVBD consideration was done before hormonal injection. Sampling from culture medium after oocyte cultivation was done every 6 hours in 6 stages. GVBD occurrence in oocytes was considered. In samples in which GVBD didn't occur and in controls, polarization index (PI) was calculated. Considering maturation procedure in culture medium indicated PI in 4 breeders' oocytes in the second sampling stage got zero; GVBD occurred in the third stage. PI in oocytes of another two breeders got zero after 16 hours. In the most of oocytes, GVBD had occurred up to the next sampling time. The result of *in vivo* study showed oocytes of 7 breeders out of 9 ones got ovulated. GVBD occurred in oocytes of these 7 breeders in *in vitro* study up to the third sampling stage. The result showed *in vitro* oocyte maturation method is suitable PI determination method for selection of breeders.

Keywords: Oocyte; Persian sturgeon; Culture medium; Ovulation